

Babičina krava

Pridobljeno iz Wikivira, dne 10. oktober 2024

Babičina krava (francoska legenda)

priobčil Ivan Steklasa

Objavljeno v [Domoljub](#) 1897, št. 9 (6. maja) v rubriki Listek

Spisano: Postavila Tina Habjan

Viri:

To delo je v Sloveniji v [javni domeni](#), ker so avtorske pravice na njem potekle.

Dovoljenje:

Po [Zakonu o avtorski in sorodnih pravicah](#) (59. člen) trajajo avtorske pravice še 70 let po avtorjevi smrti.

Za anonimna in psevdonimna dela (kadar ni mogoče nedvoumno ugotoviti avtorja) trajajo 70 let po zakoniti objavi dela (61. člen).

Stopnja obdelave:

V tem besedilu je še veliko napak in ga je potrebno pregledati ali pa še ni v celoti prepisano.

Izvozi v formatu:

[epub](#)

[mobi](#)

[pdf](#)

[rtf](#)

[txt](#)

V onem času, ko je naš Govpod Jezus Kristus potoval po zemlji s sv. Petrom in sv. Janezom, pridejo oni tudi v DoJjno B etagno.1) Oni so obiskovali vse siromake kakor tudi bogate ter izkazovali dobrote na potovanju svojem. Vsak dan so propovedovali zbranemu narodu, dajali mu lepe nauke ter priporočali posebno ljubezen in potrpežljivost.

Nekega dnč so se apenjali za velike vročine na strm in visok breg. Solnce je budo pripekalo; bili so žejni, a nikjer niso našli vodo. Ko pridejo na vrb brega, spazyo na kraju steze

malo s slamo pokrito kočo. »Stopimo v to-le kočo in zahtevajmo vode«, reče BV. Peter.

In oni vstopajo. Ko so bili v hiSi, vidijo oni babico, kako sedi na ognjišču, a na klopi pri postelji otročiča pri kozi. »Malo vode daj, ako si krSčanka, babica, — poprosi Potep. »Precej jedam, dobri ljudje; imam voda dobre; ali drugega nimam nič.« Vzame lesen korec, stopi k dkaCu, zajame in ponudi hladne in bistre vode trem popotnikom« Ko se »PUW>, atalkio bliže, da vidijo Otročiča s kozo. »Ta otročič ni tvoj, babica«, vpraša Gospod. »Žare? ni,, moji dobri ljudje, a pri vsem, tem je vendar kakor moj. Le ta dragi; otročič je moje hčere; ali, ob! ona je umrla, ko je zagledal luč sveta, pa je meni ostal, na i. skrbi. * »A njegov oče?« vpraša av. Peter. »Oče njegpv živi ter vataja vsaki dan, zgodaj in hodi na dalo v bogat dvorec v sosedstvu. Na dan zasluži osem groSev in hrano, in to je vse, kar imamo mi, trije za življenje. »A da imate kravo?« reče Gospod. »O, da imamo kravo, potem bi bili srečni. Jaz bi jo pasla ob stezi, pa bi imeli mleka in maqla :tudj za prodajo na trgu. Ali jaz ne bom imela nikdar krave.« »Mojda ,pa, . babica, ako je volja hoJ^ . Daj mi malo semkaj tvojo palico!« Gospod vzame v roka babičino palico, udari ž njo po ploči Ognjišča ter izgovori neka besede, in zdajci se prikaže jakjo lepa, marogaata krava z vimenom, polnim mleka. »Jezus in Marija!« zavpije babica, ko jo zagleda. »Kako j a ta krava semkaj prišla?« »Po milosti božji, babica, katera ti jo daruj f.« Božji, blagoslov i bodi z vami, moji popotniki! Molila bono^iza vas Boga zjutraj in zvečer.« In trjqq popotniki se

odpravijp dalje na pot. Ko jo babica ostala sapa, ni se mogla nagledati svojfifk^ve.. Pokrajina na zapadnem Francoskem.

- Kako lepa je moja kravata« reče ona, »pa kako ima veliko mleka!«
- Ali kako in od kod je ona prišla semkaj? Ako se ne motim, jeden onih treh tujcev je storil, da sa je prikazala iz ognjišča, ko je udaril enkrat po njem z mojo palico. Palica moja je ostala tukaj in ploča na ognjiftču tudi. Oj, da mi je Se jedna takšna krava, kakoršna je le ta 1 . . . Morda bo dovolj, če udarim po ploči na ognjišču s svojo palico, kakor je udaril oni tujec?. . . Kar poskusila bom.«

In ona udari s svojo palico po ploči na ognjišču, izgovorivSi neke besede, za katere je mislila, da so latinske, ali niso bile nikakorSne, in zdajci se prikaže volk, ki zadavi kravo na mestu. Babica vsa preplašena pobiti za tujci ter vpije: »Gospodje, gospodje I. . .« Ker Se niso bili daleč odšli, slišali so jo ter postali, da jo pričakajo. »Joj! dobri moji gospodje! komaj ste vi odšli, kar skoči pred mojo biSo volk ter zadavi mojo lepo marogasto kravo!« »To je zato, babica, ker si sama volka poklicala. Vrni se domov, naSla bos svojo kravo živo in zdravio. Ali bodi odslej pametneja, bodi zadovoljna z onim, kar ti Bog da, pa ne poskusi drugikrat delati ono, kar more storiti samo Bog:*

Babica se vrne domovi in najde svojo lepo. imarogasto 1 kra«vo živo in zdravo,* in tedaj Se-le spozna ona, da je bil'ioni popotnik v njenihisi sam Bog.

About this digital edition

This e-book comes from the online library [Wikisource](#)^[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] license or, at your choice, those of the [GNU FDL](#)^[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at [this page](#)^[4].

The following users contributed to this book:

- Habtina
- Skalman
- MaxxL
- Pirate
- Zdzislaw
- Rocket000

- Mimooh
- AnonMoos
- Yonatanh
- Siebrand
- Maat
- Inductiveload
- VIGNERON
- Boris23
- KABALINI
- Bromskloss
- Tene~commonswiki
- AzaToth
- Bender235
- PatríciaR
- RRZEicons

-
1. [↑ https://wikisource.org](https://wikisource.org)
  2. [↑ https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
  3. [↑ https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
  4. [↑ https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium](https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium)